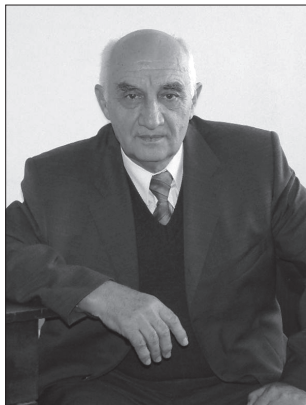

ОЛЕКСАНДР СЕРГІЙОВИЧ ПОПОВИЧ (до 80-річчя від дня народження)

Попович Олександр Сергійович народився 21 серпня 1939 р. у м. Корсунь-Шевченківський Черкаської області. 1962 р. після закінчення радіофізичного факультету Київського державного університету ім. Тараса Шевченка отримав диплом інженера. Професію освоював у Інституті фізики, а потім — в Інституті ядерних досліджень АН УРСР. 1971 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Дослідження стійкості та дифузії плазми, обмеженої електро-

провідними стінками». З 1972 по 1991 р. О.С. Попович займався науково-організаційною роботою у сфері науки і освіти в ЦК КПУ і ЦК КПРС, продовжуючи працювати за сумісництвом в Інституті ядерних досліджень.

У 1990-х рр. очолював спочатку відділ координації роботи наукових організацій міста Києва, потім — головне управління Міністерства науки і технологій, певний час був науковим консультантом Президента України. З 2000 р. працює в Національній академії наук України, в Інституті досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва — спочатку завідувачем міжгалузевої (МОН та НАН України) лабораторії проблем формування та реалізації науково-технологічної політики, з 2014 р. — завідувачем відділу системних досліджень науково-технологічного потенціалу, а зараз — головним науковим співробітником. У 2006 р. захистив докторську дисертацію на тему «Основні фактори ефективності науково-технологічної та інноваційної політики в їх системній взаємодії».

Наукову та організаційну діяльність О.С. Попович поєднував з педагогічною — читав на факультеті менеджменту і маркетингу НТУУ «КПІ» курси лекцій зі стратегічного та антикризового управління.

Свій досвід організатора науки і здібності дослідника він завжди спрямовував на удосконалення правової бази науки, розроблення рекомендацій щодо формування ефективної науково-технологічної та інноваційної політики держави, удосконалення системи прогнозування науково-технологічного та інноваційного розвитку України. Брав активну участь у підготовці проектів чинних нині Законів України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки», «Про наукову і науково-технічну діяльність».

О.С. Попович обґрунтував ідею формування ієрархічної системи науково-технологічних пріоритетів. Привертають увагу дослідження О.С. Поповича з проблем нарощування соціального капіталу науки. Цикл його робіт з цього питання, виконаних у співдружності з білоруськими та молдовськими колегами, був удостоєний премії білоруської, української та молдовської академії.

Монографія О.С. Поповича «Науково-технологічна та інноваційна політика: основні механізми формування та реалізації» (2005) є базовим науковим узагальненням формування та реалізації науково-технологічної політики в незалежній Україні. Першопрохідницькою роботою були «Методичні рекомендації щодо проведення прогнозно-аналітичного дослідження в рамках Державної програми прогнозування науково-технологічного та інноваційного розвитку України», підготовлені у співавторстві з Б.А. Маліцьким, В.П. Соловйовим. Оригінальним є підготовлений О.С. Поповичем навчальний посібник «Стратегічне управління» (К.: НТУУ «КПІ», 2011. 259 с.). Загалом він опублікував понад 200 наукових, науково-популярних і публіцистичних робіт з фізики плазми, проблем інноваційного розвитку економіки, управління наукою, формування і реалізації науково-технологічної та інноваційної політики та історії науки.

О.С. Поповича нагороджено орденом «Знак Пошани» (1981), відзначено почесним званням «Заслужений діяч науки і техніки України» (1999).

Вітаючи Олександра Сергійовича з ювілеєм, щиро зичимо йому міцного здоров'я, творчого довголіття, нових досягнень у науковій та науково-організаційній діяльності.

Колектив Інституту досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва НАН України, редакційна колегія та редакція журналу «Наука та наукознавство»